

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovej v právnej veci žalobcu: **S. a. s.**, L. X. P., IČO: X. zastúpeného advokátom JUDr. M. Š. so sídlom X. č. X. X. B., proti žalovanému: **S. a. s.**, S. X. B., IČO: X. zastúpeného JUDr. V. AK E. s. r. o. B, o **zaplatenie 378 262 666,--Sk istiny a príslušenstva**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. júla 2009 č. k. 34 Cb 59/02-614, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. júla 2009 č. k. 34 Cb 59/02-614 **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 2 278,75 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. M. Š. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 5 783 373,69 Eur (174 229 916,--Sk) spolu s 15.76 % úrokom z omeškania od 19. 05. 2000 až do zaplatenia a vyslovil povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 53 515,56 Eur, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predchádzajúcim zrušeným rozsudkom v spojení s opravným uznesením konanie v časti o zaplatenie 115 362 916,--Sk zastavil, rozhodol

o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi 174 229 916,--Sk spolu s 15.76 % úrokom z omeškania od 19. 05. 2000 až do zaplataenia a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. V časti o zaplataenie istiny 174 229 916,--Sk s príslušenstvom a súvisiaci výrok o náhrade trov konania napadol odvolaním žalovaný. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, po zistení čiastočnej dôvodnosti odvolania žalovaného, keď v konaní predloženými listinnými dokladmi, z ktorých pri svojich právnych a skutkových záveroch vychádzal, nevykonal dokazovanie. V ďalšom konaní, po vykonaní dokazovania najmä listinnými dokladmi predloženými účastníkmi, výpoveďami účastníkov a z pripojeného spisu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 20 Cb 16/03 zistil, že žalobca bol v rozhodujúcom období podľa výpisu zo Strediska cenných papierov výlučným vlastníkom zaknihovaných akcií emitenta V. a. s., ISIN;C. v celkovom počte 1 051 603 ks, ktoré dňa 22. 10. 1999 dvomi zmluvami o kúpe cenných papierov odpredal spoločnosti D. v počte 816 131 ks za dohodnutú kúpnu cenu 250,-Sk/1 akcia v celkovej výške 204 032 750,-Sk a spoločnosti C. v počte 235 472 ks za dohodnutú kúpnu cenu 250,-Sk/1 akcia v celkovej výške 58 868 000,-Sk. Dňa 18. 05. 2000 spoločnosti D. a C. ako predávajúci uzatvorili s odporcom ako kupujúcim Zmluvy o kúpe cenných papierov, ktorými spoločnosť D. odpredala odporcovi 816 131 ks zaknihovaných akcií emitenta V. a. s., ISIN:C. po 250,- Sk/1 akcia za celkovú kúpnu cenu 204 032 750,-Sk a spoločnosť C. odpredala odporcovi 235 472 ks zaknihovaných akcií emitenta V. a. s. ISIN C. po 250,-Sk/1 akcia za celkovú kúpnu cenu 58 868 000,-Sk. Prevody týchto akcií boli podľa potvrdenia Centrálného depozitára cenných papierov SR a. s. zo dňa 27. 10. 2005 zavŕšené registráciou prevodu v prospech nadobúdateľa T. a. s., B. prostredníctvom obchodníka s cennými papiermi S. a. s. Na základe uvedených zmlúv o kúpe cenných papierov vznikla žalobcovi pohľadávka voči spoločnostiam D. a C. vo výške 204 032 750,-Sk a 58 868 000,-Sk z titulu kúpnej ceny za akcie a rovnaká pohľadávka vo výške 204 032 750,-Sk a 58 868 000,-Sk z titulu kúpnej ceny za akcie vznikla aj spoločnostiam D. a C. voči žalovanému. Žalovaný v deň uzatvorenia zmluvy o kúpe cenných papierov uzatvoril ako postupca so spoločnosťami D. a C. ako postupníkmi zmluvy o odplatnom postúpení časti pohľadávky, ktorú mal mať žalovaný voči spoločnosti V. a. s. K. v celkovej výške 378 262 666,-Sk z titulu nesplateného záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o spätnom odkúpení akcií zo dňa 17. 12. 1997 v znení Dodatkov 1 až 4. Týmito zmluvami postúpil žalovaný na spoločnosť D. časť pohľadávky voči spoločnosti V. a. s. vo výške 293 562 666,-Sk za dohodnutú odplatu 204 032 750,-Sk, teda za cenu rovnajúcu sa cene, ktorú postupca (žalovaný) dlhoval postupníkovi za akcie V. a. s. Takou istou zmluvou postúpil žalovaný na spoločnosť C. zvyšnú časť pohľadávky voči spoločnosti V. a. s., K. vo výške 84 700 000,-Sk za dohodnutú

odplatu 58 868 000,-Sk teda za cenu rovnajúcu sa cene, ktorú postupca (žalovaný) dlhoval postupníkovi za akcie V. a. s. V ten istý deň t. j. 18. 05. 2000 uzatvoril žalovaný so spoločnosťami D. a C. dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok. Dňa 31. 07. 2000 spoločnosť C. ako postupca uzatvoril so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení časti pohľadávky voči V. a. s., K. vo výške 58 868 000,-Sk, ktorú postupca získal postúpením od žalovaného za dohodnutú odplatu 58 868 000,-Sk teda za cenu rovnajúcu sa cene, ktorú postupca dlhoval postupníkovi (žalobcovi) za akcie V. a. s. Dňa 30. 10. 2000 spoločnosť D. ako postupca uzatvoril so žalobcom ako postupníkom Zmluvu o postúpení časti pohľadávky voči V. a. s., K. vo výške 115 361 916,-Sk, ktorú postupca získal postúpením od žalovaného a to za dohodnutú odplatu 115 361 916,-Sk, teda za cenu rovnajúcu sa cene, ktorú postupca dlhoval postupníkovi (žalobcovi) za akcie V. a. s. Aj v tomto prípade si účastníci vzájomné pohľadávky započítali. Obe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorené medzi žalobcom a spoločnosťou D. a C. obsahujú zhodné ustanovenie článku 2.9., v ktorom sa postupca s postupníkom dohodli, že ak by zmluvy o odplatnom postúpení časti pohľadávky, ktorými spoločnosti D. a C. získali časti postupovanej pohľadávky voči V. a. s., vykazovali také právne vady, ktoré by mali za následok jej neplatnosť, postupuje postupca na postupníka za rovnakých podmienok ako sú dohodnuté v tejto zmluve časť pohľadávky vo výške 115 361 960,- Sk (D.) resp. 58 868 000,-Sk (C.) ktorú má pre tento prípad postupca voči S. a. s., B., z titulu nesplateného záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o predaji akcií V. a. s., zo dňa 18. 05. 2000. Žalobca uplatnil svoje právo na zaplatenie istiny 5 783 373,69 euro (174 229 916,-Sk) na základe ustanovenia článku 2.9. zmlúv o postúpení pohľadávok uzatvorených s vyššie citovanými spoločnosťami dôvodiac, že žalovaný nemohol dňa 18. 05. 2000 disponovať s pohľadávkou 378 262 666,-Sk voči V. a. s., pretože táto pohľadávka už v tom čase neexistovala resp. nebola v dispozícii žalovaného. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluva o spätnom odkúpení cenných papierov nebola zavŕšená zákonom predpísaným spôsobom registráciou v Stredisku cenných papierov a preto z tejto zmluvy nemohla žalovanému vzniknúť ani pohľadávka voči V. a. s. K.. Pohľadávka 378 262 666,-Sk voči V. a. s., K. je vo všetkých posudzovaných dokumentoch, najmä však v zmluvách o odplatnom postúpení časti pohľadávky uzatvorenej žalovaným so spoločnosťami D. a C. jasne a nezameniteľne definovaná (článok II. 1) ako pohľadávka z titulu nesplateného záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o spätnom odkúpení akcií zo dňa 17. 12. 1997 v znení Dodatkov 1 až 4.

Súd prvého stupňa poukázal aj na ďalšie skutočnosti, ktoré bránili žalovanému s pohľadávkou voči V. a. s., K. nakladať. Táto pohľadávka bola právne zabezpečená Zmluvou o zabezpečení spätného odkupu cenných papierov, uzatvorenou dňa 27. 05. 1998 medzi V.

a. s., K. a ručiteľom E. a. s., ktorou sa ručiteľ zaviazal, že V. a. s., K. uspokojí, ak V. a. s. K. včas a v plnej výške nesplní svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy. Podľa článku II. tejto zmluvy ručiteľ súhlasil s tým, že po dobu trvania záväzku, budú na jeho majetkovom účte v Stredisku cenných papierov zablokované v prospech odporcu akcie V. a. s. v počte 1 301 972 ks a pre prípad nesplnenia záväzku neodvolateľne splnomocnil žalovaného predať tieto akcie a uspokojiť tak svoju pohľadávku. Dňa 08. 08. 1999 dal predseda predstavenstva E. a. s., Ing. Š. P. písomné prehlásenie (č.l. 116), že na základe výzvy žalovaného ručiteľ súhlasí v rámci svojho ručiteľského záväzku s prevodom 1 301971 ks akcií V. z jeho majetkového účtu vedeného v Stredisku cenných papierov na majetkový účet žalovaného. Aj keď žalovaný toto ručiteľské plnenie spochybňuje tvrdiac, že v roku 2002 došlo z dôvodu neplatného ručenia k vráteniu akcií z účtu žalovaného na účet ručiteľa treba mať za to, že dňa 18. 05. 2000 bola pohľadávka žalovaného týmto ručiteľským plnením v prevažnej miere uspokojená. Súd v tejto súvislosti konštatuje, že Centrálny depozitár SR listom č. CDCP 1582/2007 ÚP z 20. 08. 2007 (č.l. 374) na požiadanie Krajského súdu v Bratislave oznámil, že registrácia spätného prevodu akcií V. na spoločnosť E. a. s. nikdy nebola vykonaná.

Dňa 15. 05. 2000 uzatvoril žalovaný so spoločnosťou T. a. s. Zmluvu o postúpení pohľadávky (č.l. 369 až 373), ktorou žalovaný ako postupca odplatne postúpil na postupníka pohľadávku voči V. a. s., K. vo výške 378 262 666 Sk. Z obsahu zmluvy vyplýva, že predmetom postúpenia je tá istá pohľadávka z uzatvoreného R. obchodu, ktorú žalovaný o 3 dni znova postúpil na D. a G. Táto zmluva nadobudla účinnosť dňom podpísania oboma zmluvnými stranami t.j. dňa 15. 05. 2000, kedy došlo aj k postúpeniu pohľadávky žalovaného na T. a. s. Aj keď žalovaný existenciu tejto zmluvy na pojednávaní dňa 11. 10. 2007 spochybňoval, dožiadanim súdu na T. a. s., bolo zistené, že žalovaný so spoločnosťou T. a. s. túto zmluvu skutočne uzatvoril. T. a. s., v písomnom vyjadrení adresovanom súdu listom č. 0-7673/2007 zo dňa 07. 11. 2007 (č.l. 422 a 423) oznámil, že táto zmluva, ktorú v overenej fotokópii doložil nikdy nebola zrušená ani zmenená a že za postúpenú pohľadávku žalovanému zaplatil dohodnutú odplatu vo výške 289 438 820 Sk. Súd dospel k záveru, že aj táto skutočnosť bránila tomu, aby žalovaný tú istú pohľadávku postúpil dňa 18. 05. 2000 na spoločnosť D. a C. pretože týmito právami už nedisponoval. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluvy o odplatnom postúpení časti pohľadávky, ktoré žalovaný ako postupca uzatvoril dňa 18. 05. 2000 so spoločnosťami D. a C. ako postupníkmi ohľadom postúpenia časti pohľadávky voči V. a. s., sú v zmysle ust. § 39 Obč. zákonníka neplatné. Rovnako ako od počiatku neplatný vyhodnotil súd aj nasledovný právny úkon, ktorým dňa 31. 07. 2000 spoločnosť C. postúpila na žalobcu časť pohľadávky

odporcu voči V. a. s., vo výške 58 868 000 Sk a ktorým dňa 30. 10. 2000 spoločnosť D. postúpila na žalobcu časť pohľadávky odporcu voči V. a. s., vo výške 115 361 916 Sk.

Vzhľadom na znenie článku 2.9 Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 31. 07. 2000 medzi postupcom C. a postupníkom S. a. s. súd prvého stupňa mal za to, že postupca postúpil na žalobcu svoju pohľadávku vo výške 58 868 000 Sk, ktorú mal voči žalovanému z titulu nesplateného záväzku, vyplývajúceho zo zmluvy o predaji akcií V. a. s., zo dňa 08. 05. 2000. Rovnakým spôsobom posúdil súd aj článok 2.9. Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 30. 10. 2000 medzi postupcom D. a postupníkom S. a. s. Aj v tomto prípade súd konštatuje, že postupca postúpil na žalobcu svoju pohľadávku vo výške 115 361 916 Sk, ktorú mal voči žalovanému z titulu nesplateného záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o predaji akcií V. zo dňa 18. 05. 2000. Prejavy vôle zmluvných strán obsiahnuté v týchto článkoch vyhodnotil súd ako slobodné a vážne, určité a zrozumiteľné. V článkoch 2.9. je jasne a určite označená nielen pohľadávka postupcu, ale aj to voči komu táto pohľadávka smeruje, z akého právneho vzťahu je odvodená a kto bol účastníkom tohto zmluvného vzťahu. Článok 2.9 má aj logickú skutkovú súvislosť a jeho dohoda plne korešponduje s prezentovanými obavami a rizikom žalobcu. Žalovaný v konaní nepredložil súdu žiadne dôkazy, ktoré by pravosť úradne overených listín spochybňovali. Žalobca predložil konajúcemu súdu na pojednávaní konanom dňa 16. 06. 2009 originály oboch zmlúv o postúpení pohľadávky, ktoré dňa 31. 07. 2000 uzatvoril so spoločnosťou C. a dňa 30. 10. 2000 so spoločnosťou D..

K námietke premlčania súd prvého stupňa uviedol, že právny predchodcovia navrhovateľa – postupcovia C. a D. si mohli svoje práva proti žalovanému po prvýkrát uplatniť na súde dňa 19. 05. 2000. Právo na plnenie si teda žalobca uplatnil včas, pred uplynutím 4 ročnej premlčacej lehoty vyplývajúcej z ust. § 397 Obch. zák.

Z pripojeného spisu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 20 Cb 16/2003 vyplýva, že navrhovateľom v tomto konaní bola spoločnosť E. a. s., (E. a.s.) a odporcom S. a. s. Predmetom sporu bolo určenie zániku záväzkového vzťahu zo zmluvy o zabezpečení spätného odkupu cenných papierov uzatvorenou medzi S. a. s., V. a. s. K., a E. a. s. Spor bol ukončený zamietnutím žaloby. Žalobca vo svojom vyjadrení na pojednávaní konanom dňa 16. 06. 2009 k predmetnému sporu uviedol a nepoprel, že pôvodne si uplatňoval nárok na zaplatenie 378 262 666 Sk voči V. a. s., K. a neskôr aj voči ručiteľovi E. a. s. v presvedčení, že je oprávneným majiteľom tejto pohľadávky. Keď však v procese jej vymáhania zistil, že žalovaný túto pohľadávku postúpil neplatne, uplatnil si žalobca nárok voči žalovanému a nárok voči ručiteľovi o zaplatenie 378 262 666 Sk zobrať späť. Súd prvého stupňa konštatoval, že uvedený súdny spor

na Krajskom súde v Košiciach nemožno posudzovať v neprospech žalobcu, pretože v reálnom čase podnikol logicky vysvetliteľné právne kroky na ochranu svojich práv.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 31 Cb 30/03 vedeným medzi navrhovateľom S. a. s., a odporcom E. a. s., o zaplatenie 378 262 666 Sk súd prvého stupňa zistil, že predmetné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 23. 10. 2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 11. 2003 po späťvzatí zo strany navrhovateľa. Dôvodom späťvzatia bola skutočnosť, že práve v tomto konaní sa žalobca – S. a. s. dozvedel, že spoločnosť E. a. s. za spoločnosť V. a. s. už poskytla ručiteľské plnenie S. a. s. Z tohto dôvodu spoločnosť S. a. s. zobrala žalobu späť a uplatnila si svoj nárok žalobou voči S. a. s. t.j. žalovanému.

Súd priznal žalobcovi aj právo na úrok z omeškania vo výške 15.76 % p.a. z priznanej čiastky odo dňa nasledujúceho po uzavretí zmlúv o predaji cenných papierov. Výšku úroku z omeškania ustálil súd podľa potvrdenia Národnej banky Slovenska preukazujúceho, že priemerné úrokové sadzby dosahovali v máji roku 2000 v súkromnom sektore v podnikateľskej sfére 14,76 %, ktoré v súlade s ust. §369 ods. 1 Obch. zák. zvýšil o 1%.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. podľa zásady úspešnosti v konaní. Úspešnému žalobcovi súd priznal právo na náhradu trov konania podľa vyčíslenia zo dňa 18. 06. 2009 v celkovej čiastke 53 515.56 euro v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.Z.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobu v časti o zaplatenie 5 783 373,69 eur (174 229 916 SKK) spolu s 15.76 % úrokom z omeškania od 19. 05. 2000 a v časti priznanej náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej čiastke 53 515.56 eur, zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania.

V úvode odvolania žalovaný namietol formálne nedostatky rozsudku súdu prvého stupňa a to neuvedenie špecifikácie úroku z omeškania, či ide o ročný alebo iný úrok z omeškania a v druhom výroku nie je uvedené, že JUDr. M. Š. je právnym zástupcom žalobcu.

V odvolaní ďalej namietol, že súd prvého stupňa na základe predpokladu, že k prevodom akcií v zmysle citovanej zmluvy nedošlo, dospel k nesprávnemu záveru, že pohľadávky z tejto zmluvy jej zmluvným stranám platne nevznikli a preto nemohli byť ani predmetom postupovania podľa dvoch zmlúv uzatvorených žalovaným ako postupcom a spoločnosťami D. a C. ako postupníkmi dňa 18. 05. 2000. Predmetom postúpenia pohľadávky na postupníkov D. a C. postupcom S. a. s. bola pohľadávka z titulu nesplateného záväzku z citovanej zmluvy. Toto ustanovenie nepojednáva o odplate za spätný prevod akcií, resp. o kúpnej cene za predmetné akcie. Ide o pohľadávku vyplývajúcu z titulu nesplateného záväzku z citovanej zmluvy, t. j. o pohľadávku, ktorá je identifikovaná tak čo do výšky ako právneho dôvodu. Názor žalobcu, že

týmto právnym dôvodom je uhradenie kúpnej ceny je zužujúci a ak v zmysle tohto názoru konal, je to jeho obchodné rozhodnutie a riziko, ktoré nemôže ísť na úkor žalovaného.

Ďalej uviedol, že na jednej strane prvostupňový súd uvádza, že odporcovi nemohla vzniknúť pohľadávka voči spoločnosti V. akciová spoločnosť K. a na druhej strane sa dovoľáva údajného ručiteľského záväzku a ručiteľského plnenia spoločnosti E., a. s. voči odporcovi. Ak teda odporcovi pohľadávka voči spoločnosti V. akciová spoločnosť K. nevznikla. potom nemohla byť zabezpečená ručením, nakoľko ručením je možné zabezpečiť iba platný záväzok, keďže ručenie má akcesorickú povahu. Podľa názoru odvolateľa toto ručenie nebolo dojednané platne, nakoľko ručenie časťou majetku (konkrétne akciami V., a.s.) platný právny poriadok Slovenskej republiky neumožňoval. Ručiteľ mohol a môže ručiť iba celým svojím majetkom alebo časť svojho majetku môže založiť v prospech záložného veriteľa, prípadne môže zabezpečovacím prevodom previesť vlastnícke právo k časti svojho majetku na veriteľa.

Poukázal na to, že prvostupňový súd sa zaoberal aj postúpením pohľadávky na spoločnosť T. a. s., pričom opätovne dospel k záveru, že zmluvou z 15. 05. 2000 odporca postúpil na spoločnosť T. a. s. pohľadávku, ktorú neskôr postúpil na spoločnosti D. a C. a aj preto sú postúpenia na spoločnosti D. a C. neplatné, teda konštatuje, že pohľadávka, ktorá nemohla existovať, bola postúpená na iný subjekt skôr ako na právnych predchodcov navrhovateľa a preto už nemohla byť postúpená na týchto právnych predchodcov. Týmto konštatovaním sám vyvracia svoj právny názor, že pohľadávka odporcu voči V. akciovej spoločnosti K. neexistovala. Vo vzťahu k postúpeniu na spoločnosť T. a. s. sa prvostupňový súd absolútne nevysporiadal so Zmluvou o vymáhaní postúpenej pohľadávky uzatvorenej medzi žalovaným a spoločnosťou T. a. s., v zmysle ktorej bol žalovaný oprávnený konať spôsobom, akým konal.

Žalobca navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Vytýkané formálne nedostatky rozsudku súdu prvého stupňa ako neuvedenie označenia „právny zástupca žalobcu“ pri mene právneho zástupcu žalobcu a priznaný úrok z omeškania ako ročný úrok z omeškania, považuje za neopodstatnené, ktoré nemajú vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia. Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa samotný článok 2.9. Zmluvy o postúpení pohľadávky podrobne skutkovo a právne zdôvodnil, prečo dospel k záveru, že spoločnosti C. a D. postúpili navrhovateľovi svoju neuspokojenú pohľadávku voči odporcovi na zaplatenie kúpnej ceny za akcie, ktoré mu odpredali. V odvolaní sa podrobne zaoberá aj odporcom namietanou pravosťou listín a v súlade s doplneným dokazovaním konštatuje, že odporca nepredložil súdu žiadne dôkazy, ktoré by pravosť listín spochybňovali. Poukázal na to, že súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku podrobne skutkovo a právne zdôvodnil, prečo zmluvu o R.

obchode, ktorá mala byť právnym základom vzniku pohľadávky žalobcu voči V., a. s. K., považoval za neplatnú, ktorú žalovaný považoval za platnú, hoci táto nebola zavŕšená zákonom predpísaným spôsobom t. j. registráciou v Stredisku cenných papierov, na ktorú skutočnosť si žalovaný zámerne nespomína. Za povrchné a účelové považuje žalobca aj námietky žalovaného k neplatnosti ručenia spoločnosťou E., a. s. Aj v tomto smere súd prvého stupňa podrobne – s poukazom na viaceré listinné dôkazy – zdôvodnil, prečo ručiteľské plnenie poskytnuté dňa 08. 08. 1999 žalovanému spoločnosťou E., a. s., bránilo žalovanému samo osebe s pohľadávkou voči V., a. s. nakladať. K tvrdeniu žalovaného o následnom vrátení údajne neplatného ručiteľského plnenia spoločnosti E., a. s. bolo vykonané dokazovanie, ktoré túto skutočnosť nepotvrdilo. Postúpenie pohľadávky voči V., a. s. na spoločnosť T., a. s. vyhodnotil správne súd prvého stupňa ako jednu z prekážok, ktorá sama osebe bránila odporcovi s pohľadávkou voči V., a. s. nakladať. V tejto súvislosti žalovaný súdu prvého stupňa vytýka, že pri posudzovaní tohto právneho vzťahu sa nevysporiadal so Zmluvou o vymáhaní postúpenej pohľadávky uzatvorenej medzi žalovaným a spoločnosťou T., a. s. , v zmysle ktorej bol žalovaný údajne oprávnený konať spôsobom, akým konal. Aj túto námietku považuje žalobca za účelovú, ktorou sa žalovaný evidentne snaží ospravedlniť skutočnosť, že tri dni pred tým, ako žalovaný postúpil pohľadávku spoločnostiam C. a D., postúpil tú istú pohľadávku spoločnosti T., a. s. Zmluva o vymáhaní postúpenej pohľadávky rozhodne neoprávňovala žalovaného k tomu, aby s touto pohľadávkou ďalej nakladal ako vlastník a vo vlastnom mene ju postúpil na ďalšie subjekty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. v celom rozsahu a po prejednaní odvolania bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd namietané formálne nedostatky rozsudku (jeho výroku) súdu prvého stupňa zistil ako nedôvodné. Pokiaľ vo výroku rozhodnutia je priznané účastníkovi právo na úrok z omeškania spôsobom, že je uvedená výška sadzby úroku z omeškania, počiatok vzniku omeškania a koniec povinnosti platiť úrok z omeškania, aj bez výslovného určenia, že ide o ročný úrok z omeškania platí, že ide o úrok z omeškania za rok (per annum, p.a.). Vo výrokovej časti rozsudku je určená povinnosť účastníka platiť náhradu trov druhému účastníkovi, čo je podstatnou náležitosťou takéhoto typu rozhodnutia o náhrade trov konania (§ 155 ods. 1 O. s. p.), miestom určenia tejto povinnosti je všeobecne účet („k rukám“) právneho zástupcu. Nie je preto nevyhnutnou súčasťou výroku uvádzať ani meno tohto právneho zástupcu, ktoré náležitosti vyplývajú z úvodnej časti písomne vyhotoveného rozsudku (§ 157 ods. 1 O. s. p.).

Predmetom odvolacieho konania vo veci samej pre posúdenie dôvodnosti priznanej istiny a príslušenstva žalobcovi súdom prvého stupňa je vyriešenie otázky platnosti zmluvy o R. obchode zo 07. 12. 1997 v znení dodatkov 1 až 4 uzatvorenou medzi V., a. s., K. ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim týkajúcej sa zaknihovaných cenných papierov vo vtedajšom Stredisku cenných papierov Bratislava, verejne obchodovateľných cenných papierov s prideleným ISIN, na ktorých prevod sa vyžadovala ich registrácia v stredisku (§ 8 ods. 3, § 76, § 79a ods. 1, § 21 ods. 1, 2, 3, zák.č. 600/1992 Zb. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) a následne zmlúv o postúpení pohľadávky zo dňa 18. 05. 2000 uzavretých medzi žalovaným – S., a. s. ako postupcom a spoločnosťami D. a C. ako postupníkmi. Obchod zmluvou o tzv. R. obchode mohol medzi subjektami formou prevodu platne prebehnúť iba na verejnom trhu, ktorými v zmysle § 8 ods. 3 bola v tom čase Burza cenných papierov Bratislava alebo R.. Predmetná zmluva zo dňa 07. 12. 1997 však nebola nikdy zákonným spôsobom registrovaná v Stredisku cenných papierov prostredníctvom Burzy cenných papierov Bratislava, uskutočnila sa len blokácia akcií na účte predávajúceho, čo vyplýva aj z potvrdenia Burzy cenných papierov zo dňa 02. 11. 2005. K zavŕšeniu prevodov cenných papierov registráciou v stredisku ani u prevodu cenných papierov – verejne obchodovateľných akcií emitenta V., a. s. v počte 1 756 098 ks, v nominálnej hodnote 1 000 Sk/akcia, ISIN: C. v prospech majetkového účtu žalovaného vedeného v stredisku cenných papierov/ neskôr Centrálného depozitára/, ani k spätnému prevodu v prospech majetkového účtu V. a. s., K. nedošlo. Keďže išlo o verejneobchodovateľné cenné papiere – akcie musel byť obchod povinne uzatvorený cez verejný trh- t. j. cez burzu ako organizátora verejného trhu a podľa oznámenia Centrálného depozitára CP SR, a. s. z 27. 08. 2007 takýto obchod nebol registrovaný v stredisku. Z uvedených dôvodov ku kúpe cenných papierov ani ku spätnej kúpe z takto uzatvorenej zmluvy o R. obchode nedošlo a pohľadávky z tejto zmluvy jej zmluvným stranám platne nevznikli. Pohľadávky z tejto zmluvy následne nemohli byť ani predmetom zmlúv o postúpení pohľadávky uzatvorených žalovaným – S., a. s. ako postupcom a spoločnosťami D. a C. ako postupníkmi dňa 18. 05. 2000. Z tohto primárneho dôvodu žalovanému nemohlo vzniknúť právo na zaplatenie odplaty za postúpené neexistujúce pohľadávky a nemohlo dôjsť preto ani k platnému započítaniu pohľadávok na zaplatenie odplát podľa dvoch zmlúv o započítaní uzatvorených dňa 18. 05. 2000 so spoločnosťami D. a C.. Súd prvého stupňa v konaní zistil riadne skutkový stav, ktorý veľmi podrobne a zrozumiteľne v odôvodnení rozsudku opísal. Taktiež súd prvého stupňa riadne a správne v odôvodnení rozhodnutia uvedenými právnymi úvahami dospel k záveru, že primárna zmluva o R. obchode zo dňa 17. 12. 1997 ako aj následné zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18. 05. 2000 uzavreté medzi žalovaným ako postupcom a D. a C. sú neplatné a uznal

platnosť postúpenia pohľadávok vyplývajúcich z dvoch zmlúv o kúpe akcií uzatvorených dňa 18. 05. 2000 medzi D. a C. ako predávajúcimi a žalovaným ako kupujúcim na základe série postúpení podľa bodov 2.9. zmlúv a to v časti pohľadávok zo zmluvy o postúpení v časti pohľadávky uzatvorenej medzi postupcom D. a postupníkom S. a. s. uzatvorenej dňa 30. 10. 2000 (č.1.42) na pohľadávky vo výške 115 361 916 Sk voči S., a. s. z obchodu – predaja akcií uzatvoreného postupcom dňa 18. 05. 2000 so žalovaným /bod 2.9./, zavŕšeného pripísaním akcií na majetkový účet komitenta T. a. s. a zo zmluvy o postúpení časti pohľadávky uzatvorenej medzi postupcom C. a postupníkom S. a.s. uzatvorenej dňa 31. 07. 2000 (č.1.40) na časť pohľadávky vo výške 58 868 000 Sk voči S. a. s. z obchodu –predaja akcií V. uzatvoreného postupcom dňa 18. 05. 2000 so žalovaným /bod 2.9./, zavŕšeného pripísaním akcií na majetkový účet komitenta T., a. s., z ktorých jednoznačne vyplýva právny nárok žalobcu uplatnený vo výške predmetu tohto konania. Súd prvého stupňa sa už nad rámec preukázania nároku žalobcu z tohto dôvodu zaoberal aj Zmluvou o zabezpečení spätného odkupu cenných papierov zo dňa 27. 05. 1998 a zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15. 05. 2000 uzavretou medzi žalovaným ako postupcom a spoločnosťou T. a. s. ako postupníkom, predmetom ktorej mala byť odplatne postúpená pohľadávka voči V. a. s., K., t.j. pohľadávka z uzatvoreného R. obchodu, ktorú žalovaný opätovne postúpil na D. a C.. Vyhodnotenie týchto právnych úkonov súdom prvého stupňa je v rovine možného ďalšieho postupu právnej úvahy v prípade nie totožného názoru odvolacieho súdu o neplatnosti primárnej zmluvy.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci, vyjadrenie k odvolaniu a režijný paušál, spolu 2 278,75 Eur v zmysle vyhl.č.655/2004 Z.z. v platnom znení.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. augusta 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.

